

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 585

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 5 august 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 352 din 24 iunie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 67 alin. (2) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului	2-4	660. — Hotărâre privind numirea unui consul general	14
Decizia nr. 354 din 24 iunie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare....	4-9	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
8. — Ordonanță pentru modificarea unor termene prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță....	10	835. — Ordin al ministrului fondurilor europene pentru aprobarea Documentului-cadru de implementare a Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane” 2007—2013	14
616. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.476/2009 privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea aplicării Regulamentului (CE) nr. 1.371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar	10-11	836. — Ordin al ministrului fondurilor europene pentru aprobarea Ghidului Solicitantului Condiții Generale aferent cererilor de propuneri de proiecte lansate în cadrul Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane” 2007—2013 în anul 2014, Ghidului Solicitantului Condiții Specifice pentru cererile de propuneri de proiecte nr. 169 „Formare profesională pentru îmbunătățirea participării grupurilor vulnerabile pe piața muncii”, nr. 170 „Șanse egale și respect”, nr. 171 „Inițiative transnaționale pentru o piață inclusivă a muncii”, finanțate prin Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane” 2007—2013	15
644. — Hotărâre privind modificarea Normelor metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 962/2001	12-13	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
		25. — Circulară privind nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 352**

din 24 iunie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 67 alin. (2) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 63 alin. (2) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, excepție ridicată din oficiu de instanța judecătorească în Dosarul nr. 98/91/2014 al Tribunalului Vrancea — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 61D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care precizează că prevederile de lege criticate vizează responsabilizarea părinților și respectarea interesului superior al copilului, în acord cu dispozițiile cuprinse în Convenția cu privire la drepturile copilului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 3 din 13 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 98/91/2014, **Tribunalul Vrancea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 63 alin. (2) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului.**

5. Excepția a fost ridicată din oficiu de instanța judecătorească într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de menținere a plasamentului în regim de urgență pentru un minor.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** instanța judecătorească susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece, prin obligarea invariabilă a părintelui apt de muncă, dar fără venituri suficiente pentru a contribui la întreținerea copilului aflat în plasament la prestarea unei activități de interes local, acesta este silit să presteze o muncă forțată.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, sens în care arată că instituirea în sarcina unei persoane a obligativității de a presta între 20 și 40 de ore lunar pentru fiecare copil acțiuni sau lucrări de interes local, pe durata aplicării unei măsuri de protecție specială, nu se încadrează în niciuna dintre situațiile exceptate de la aplicarea prevederilor art. 42 alin. (1) din Constituție referitoare la interzicerea muncii forțate.

9. Apreciază că prestarea unei activități în folosul comunității nu constituie o sancțiune penală sau contravențională ori o alternativă la acestea care se aplică persoanelor care au săvârșit abateri de la ordinea de drept. Ea reprezintă o muncă forțată impusă unor persoane aflate într-o situație socială precară, care nu pot plăti anumite contribuții la bugetul județului, contribuții impuse nejustificat, fără a se ține cont de dispozițiile art. 56 din Constituție și în contradicție cu principiul egalității în drepturi a cetățenilor.

10. Totodată, menționează faptul că, dacă s-ar considera reglementarea legală criticată ca instituind o obligație civilă normală stabilită de lege pentru a responsabiliza părinții, astfel cum a considerat legiuitorul în expunerea de motive la Legea nr. 257/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, aceasta ar veni în contradicție cu scopul pentru care a fost instituită măsura plasamentului, respectiv acela de a se proteja, în conformitate cu prevederile art. 49 din Constituție, copilul lipsit, temporar sau definitiv, de ocrotirea părinților săi sau a celui care nu poate fi lăsat în grija acestora.

11. Din contră, în situația în care din motive obiective părintele nu poate presta activitatea în folosul comunității (de exemplu, are mai mulți copii și nu poate să îi lase singuri pe durata prestării activității în folosul comunității etc.), iar ulterior solicită reîncredințarea copilului, instanța ar putea refuza reîncredințarea pe motiv că părintele nu a îndeplinit o obligație cu privire la copii, impusă de instanță, ceea ce ar fi contrar interesului superior al copilului și principiilor Legii nr. 272/2004 referitoare la dreptul copilului de a crește alături de părinții săi.

12. Totodată, obligarea părintelui la prestarea de acțiuni sau lucrări de interes local, în cele mai multe cazuri, nu vine să aducă un beneficiu colectivității în cadrul căreia este instituționalizat copilul. Astfel, în marea majoritate a cazurilor în care copilul este dat în plasament, acesta este dat în plasament într-o altă localitate decât cea de domiciliu, iar în aceste situații, obligarea părintelui de a presta munca în folosul comunității de domiciliu nu poate fi interpretată decât ca fiind muncă forțată, fără o legătură cu măsura de protecție socială luată.

13. În plus, textul legal criticat nu poate fi interpretat ca instituind o obligație în legătură cu obligația legală de întreținere, întrucât, potrivit art. 527 și art. 529 din Codul civil referitoare la obligația de întreținere, poate fi obligat la întreținere numai cel care are mijloace pentru a plăti sau are posibilitatea de a dobândi aceste mijloace, iar întreținerea este datorată potrivit cu nevoia celui care o cere și cu mijloacele celui care urmează a plăti.

14. De asemenea, având în vedere jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, constată că în susținerea introducerii obligativității prestării unei activități în folosul comunității nu pot fi invocate prevederile art. 42 alin. (2) lit. c) ipoteza finală din Constituție referitoare la obligațiile civile normale ce se înscriu în cazurile care nu constituie muncă forțată, întrucât prin „*obligații civile normale*” se înțeleg obligațiile ce incumbă unei categorii specifice de cetățeni prin raportare la poziția pe care o ocupă ori funcția pe care sunt chemați să o îndeplinească în comunitate, făcând obiectul unui consens social (Cauza *Van de Musselle contra Belgiei*). Or, activitatea la care părintele ar fi obligat nu se încadrează în dispozițiile art. 42 alin. (2) din Constituție, coroborate cu prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel cum au fost interpretate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 63 alin. (2) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 23 iunie 2004.

18. Curtea observă că Legea nr. 272/2004 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 5 martie 2014 și că, în prezent, prevederile de lege criticate se regăsesc în cuprinsul art. 67 alin. (2) din Legea nr. 272/2004, având următoarea redactare: „*Dacă plata contribuției la întreținerea copilului nu este posibilă, instanța obligă părintele apt de muncă să presteze între 20 și 40 de ore lunar pentru fiecare copil, acțiuni sau lucrări de interes local, pe durata aplicării măsurii de protecție specială, pe raza administrativ-teritorială în care are domiciliul sau reședința.*”

19. Instanța judecătorească susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 42 alin. (1) privind interzicerea muncii forțate.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile de lege ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate sunt cuprinse în capitolul III „*Protecția specială a copilului lipsit, temporar sau definitiv, de ocrotirea părinților săi*”, secțiunea 2 „*Plasamentul*” din Legea nr. 272/2004 și stabilesc reguli în cazul în care plata contribuției la întreținerea copilului, cu privire la care s-a dispus măsura plasamentului, nu este posibilă. În acest caz, instanța obligă părintele apt de muncă să presteze între 20 și 40 de ore lunar pentru fiecare copil acțiuni sau lucrări de interes local, pe durata aplicării măsurii de protecție specială, pe raza administrativ-teritorială în care are domiciliul sau reședința.

21. Curtea constată că motivarea excepției de neconstituționalitate se fundamentează pe calificarea ca muncă forțată a obligării părintelui apt de muncă de a presta acțiuni sau lucrări de interes local, obligație ce constituie consecința imposibilității de plată a contribuției stabilite pentru întreținerea copilului. Această calificare și raportarea sa la dispozițiile art. 42 din Constituție, care interzic munca forțată, determină concluzia instanței de judecată în sensul că textul de lege criticat este neconstituțional.

22. Analizând dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției, Curtea reține că, în jurisprudența sa privind interzicerea muncii forțate, prin Decizia nr. 641 din 17 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 12 august 2011, a observat, mai întâi, că dispozițiile Legii fundamentale nu definesc sintagma „*muncă forțată*”. Astfel fiind și făcând aplicarea dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „*Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte*”, Curtea a procedat la interpretarea acestei sintagme în concordanță cu pactele și tratatele internaționale de referință în materie la care România este parte, respectiv Convenția nr. 29 din 18 iunie 1930 privind munca forțată sau obligatorie, adoptată de Organizația Internațională a Muncii, ratificată prin Decretul nr. 213/1957, publicat în Buletinul Oficial nr. 4 din 18 ianuarie 1958, Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 16 decembrie 1966, ratificat prin Decretul nr. 212/1974, publicat în Buletinul Oficial nr. 146 din 20 noiembrie 1974.

23. În cauza de față, Curtea observă că art. 2 pct. 1 din Convenția nr. 29 din 18 iunie 1930 privind munca forțată sau obligatorie, adoptată de Organizația Internațională a Muncii, ratificată prin Decretul nr. 213/1957, publicat în Buletinul Oficial nr. 4 din 18 ianuarie 1958, prevede că „*termenul «muncă forțată sau obligatorie» va însemna orice muncă sau serviciu pretins unui individ sub amenințarea unei pedepse oarecare și pentru care numitul individ nu s-a oferit de bunăvoie*”.

24. În sfera acestui concept nu sunt cuprinse, potrivit art. 2 pct. 2 lit. b) din Convenție, „*orice muncă sau serviciu făcând parte din obligațiile civice normale ale cetățenilor unei țări pe deplin independentă*” și nici „*muncile mărunte de la sat, adică muncile executate în interesul direct al colectivității de către membrii acesteia, munci care deci pot fi considerate ca obligații civice normale ce revin membrilor colectivității, cu condiția ca populația însăși sau reprezentanții săi direcți să aibă dreptul să se pronunțe asupra justeței acestor munci*”, potrivit art. 2 pct. 2 lit. e) din Convenție.

25. Tot astfel, art. 8 paragraful 3 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 16 decembrie 1966, ratificat prin Decretul nr. 212/1974, publicat în Buletinul Oficial nr. 146 din 20 noiembrie 1974, stabilind la alin. a) că „*nimeni nu va putea fi constrâns să execute o muncă forțată sau obligatorie*”, precizează la alin. c) următoarele: „*nu se consideră «muncă forțată sau obligatorie» în sensul prezentului paragraf: (...) (IV) orice muncă sau orice serviciu care fac parte din obligațiile cetățenești normale*”.

26. Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu definește munca forțată sau obligatorie, precizând la art. 4 paragraful 3 lit. d) că nu poate fi considerată muncă forțată sau obligatorie munca sau serviciul care face parte din „*obligațiile civile normale*”. Cu toate acestea, jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului evidențiază faptul că, în discuție, este vorba de obligații de ordin financiar, fiscal, de securitate socială, iar adjectivul „*normal*” atașat la „*obligațiile civile*” semnifică faptul că munca impusă de această situație trebuie să aibă un caracter tradițional sau uzual în societatea dată. În același timp, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a adăugat că toate cele patru alineate ale paragrafului 3 din art. 4 din Convenție, dincolo de diversitatea lor, pun în evidență ideea fundamentală a existenței unui interes social în desfășurarea anumitor activități de solidaritate socială și de normalitate (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 15 mai 1996, pronunțată în Cauza *Spollt împotriva Austriei*).

27. De asemenea, Curtea observă că art. 5 alin. (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene stabilește că

„Nimeni nu poate fi constrâns să efectueze o muncă forțată sau obligatorie.”

28. În continuare, Curtea reține că stabilirea cuantumului contribuției lunare a părinților la întreținerea copilului aflat în plasament este lăsată la aprecierea instanței judecătorești, art. 67 alin. (1) din Legea nr. 272/2004 utilizând în acest sens sintagma „dacă este cazul.” O dată stabilită această obligație, dacă plata contribuției la întreținerea copilului nu este posibilă, instanța judecătorească obligă părintele apt de muncă să presteze între 20 și 40 de ore lunar pentru fiecare copil, acțiuni sau lucrări de interes local, pe durata aplicării măsurii de protecție specială, pe raza administrativ-teritorială în care are domiciliul sau reședința.

29. Fără îndoială, obligarea părintelui de a presta acțiuni sau lucrări de interes local are loc în condițiile în care acesta este „apt de muncă”, instanța judecătorească având, evident,

32. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de instanța judecătorească în Dosarul nr. 98/91/2014 al Tribunalului Vrancea — Secția civilă și constată că prevederile art. 67 alin. (2) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Vrancea — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 iunie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Simina Gagu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 354

din 24 iunie 2014

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor
personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative,
precum și unele măsuri fiscal-bugetare**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Ilie Bîscoveanu și Mihail Manolache în Dosarul nr. 4.209/104/2013 al Tribunalului Olt — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 74D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 216D/2014 și nr. 218D/2014, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare referitor la prevederile art. 18 al art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Marin-Dorin Petrache, Marcu-Liviu Căciulescu, Constantin Emil Găgeanu, Dumitru Iliescu, Marian Horjan, Vasile Popa, Adrian-Gheorghe Dragomir, Marin Vâlcu, Gheorghe Vlădescu, Radu-Viorel Babalac, Vasile Artimon, Alexandru Dan Bistrițeanu, Dinu Rădulescu, Gheorghe Brumă, Radu-Constantin Petrescu, Victoria Andrei, Mircea Băjenaru, Anton Chelu, Dănuț Pintilie, Marioara Măireanu, Mircea Andrei, Vergil Velican, Mihai Mârțu, Aurel Ene, Lucian Gavrilescu, Dragomir Tone, Vasile Pandealea, Teofil-Octavian Cepraga, Marie-Luis Dumitru, Alexandru Ivan, Valentin Balmeș, Ioana Vlad, Constantin Dinu, Vasile Pavel, Georgeta Timariu, Constantin Pavelescu, Elisabeth Eisinger, Ioan-Cristian Mateiciuc, Claudea Băjenaru și Nicolae Buzoianu în Dosarul nr. 3.756/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, precum și de Paul-Bogdan Gorman, Cornelia Spineanu, Vasile Cornelia, Mircea Cupăr, Neculai Tampu, Marian Stoichiță, Niculae Niculae, Eracle Nicolau, Gheorghe Dojan, Gheorghe Florea, Ion Simion, George Cinilov, Florian Bujor Dragoiu, Ion Dimulescu, Mircea Ioan Apostol, Vasile Hurjui, Ana Ciovarnache, Ilie Croitoru, Gheorghe Sarateanu, Alexandrina Burghilea, Niculae Rona, George Constantin, Ileana Cugler, Marin Nicolae, Mircea Balmus, Vasile Gabriel, Iorgu Marinescu, Constantin Heisu, Eugen Badescu, Eugen Rusu, Dumitru Enoiu, Anca Alice Rodica Iordănescu, Florica Rădulescu, Mihai Gheorghe Ratcu, Radita-Camelia Stancu, Traian Banu, Mircea Popescu, Mihail-Horia Badea, Ion Tarlea, Haralambie Miu, Cătălin-Alexandru Rauta și Gheorghe Cazan în Dosarul nr. 3.781/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării cauzelor.

7. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 216D/2014 și nr. 218D/2014 la Dosarul nr. 74D/2014, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 554 din 17 decembrie 2013.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin Încheierea din 15 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 4.209/104/2013, **Tribunalul Olt — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 din Ordonanța de**

urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare.

10. Excepția a fost ridicată de Ilie Bîscoveanu și Mihail Manolache într-o cauză având ca obiect calcularea și plata, începând cu anul 2013, a indemnizației lunare reparatorii, conform prevederilor art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004.

11. Prin încheierile din 2 octombrie 2013, pronunțate în dosarele nr. 3.756/2/2013 și nr. 3.781/2/2013, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare referitoare la art. 18 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar.**

12. Excepția a fost ridicată de Marin-Dorin Petrache, Marcu-Liviu Căciulescu, Constantin Emil Găgeanu, Dumitru Iliescu, Marian Horjan, Vasile Popa, Adrian-Gheorghe Dragomir, Marin Vâlcu, Gheorghe Vlădescu, Radu-Viorel Babalac, Vasile Artimon, Alexandru Dan Bistrițeanu, Dinu Rădulescu, Gheorghe Brumă, Radu-Constantin Petrescu, Victoria Andrei, Mircea Băjenaru, Anton Chelu, Dănuț Pintilie, Marioara Măireanu, Mircea Andrei, Vergil Velican, Mihai Mârțu, Aurel Ene, Lucian Gavrilescu, Dragomir Tone, Vasile Pandealea, Teofil-Octavian Cepraga, Marie-Luis Dumitru, Alexandru Ivan, Valentin Balmeș, Ioana Vlad, Constantin Dinu, Vasile Pavel, Georgeta Timariu, Constantin Pavelescu, Elisabeth Eisinger, Ioan-Cristian Mateiciuc, Claudea Băjenaru, Nicolae Buzoianu, Paul-Bogdan Gorman, Cornelia Spineanu, Vasile Cornelia, Mircea Cupăr, Neculai Tampu, Marian Stoichiță, Niculae Niculae, Eracle Nicolau, Gheorghe Dojan, Gheorghe Florea, Ion Simion, George Cinilov, Florian Bujor Dragoiu, Ion Dimulescu, Mircea Ioan Apostol, Vasile Hurjui, Ana Ciovarnache, Ilie Croitoru, Gheorghe Sarateanu, Alexandrina Burghilea, Niculae Rona, George Constantin, Ileana Cugler, Marin Nicolae, Mircea Balmus, Vasile Gabriel, Iorgu Marinescu, Constantin Heisu, Eugen Badescu, Eugen Rusu, Dumitru Enoiu, Anca Alice Rodica Iordănescu, Florica Rădulescu, Mihai Gheorghe Ratcu, Radita-Camelia Stancu, Traian Banu, Mircea Popescu, Mihail-Horia Badea, Ion Tarlea, Haralambie Miu, Cătălin-Alexandru Rauta și Gheorghe Cazan în cauze având ca obiect anularea unor acte administrative.

13. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012 încalcă dispozițiile art. 115 alin. (4) și (5) din Constituție, de vreme ce argumentele invocate de Guvern, în preambulul actului normativ menționat sau prin Nota de fundamentare, nu susțin respectarea criteriilor enunțate de Constituție. Prevederile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 nu instituie o măsură obiectivă, de neevitat, ci exprimă, mai degrabă, viziunea financiară a Guvernului. În susținerea criticii de neconstituționalitate sunt invocate deciziile Curții Constituționale nr. 65 din 20 iunie 1995, nr. 83 din 19 mai 1998, nr. 255 din 11 mai 2005.

14. Totodată, arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 a fost adoptată de Guvern cu exces de putere și nu respectă Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. De asemenea, motivele invocate de Guvern pentru adoptarea actului normativ

menționat nu justifică neaplicarea unei dispoziții dintr-o lege organică.

15. De asemenea, susțin că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 a fost adoptată de Guvern la 12 decembrie 2012 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012. Actul normativ criticat a produs efecte încă de la 1 ianuarie 2013, prin neacordarea indemnizației reglementate de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004, fără ca, în prealabil, să fi fost depus la Camera parlamentară spre dezbatere, fiind astfel încălcate dispozițiile art. 115 alin. (5) din Constituție și ale Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică.

16. De asemenea, precizează că măsura suspendării acordării indemnizației în virtutea calității de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite în cadrul Revoluției Române din Decembrie 1989 instituie o priver de proprietate, de vreme ce dreptul la indemnizație reprezintă un „*bun*” aflat sub protecția art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, odată reglementat în legea internă, legiuitorul care a stabilit criteriile și condițiile de acordare a indemnizației a instituit o obligație a statului de a acorda această indemnizație. Sunt invocate în acest sens hotărârile pronunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauzele *Stec și alții împotriva Regatului Unit*, 2006, și *Andrejeva împotriva Letoniei*, 2009, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 88 din 28 februarie 2013.

17. De asemenea, este încălcat art. 53 din Constituție în ceea ce privește restrângerea cu titlu definitiv a dreptului la o prestație socială. Se susține că acest drept putea fi afectat în baza aspectelor financiar-bugetare invocate în preambulul ordonanței, numai în ceea ce privește reducerea cuantumului, eșalonarea ori amânarea la plată și în niciun caz prin suprimarea cu titlu definitiv a indemnizației pe anul 2013.

18. În același timp, norma de lege criticată este discriminatorie, deoarece dispune măsura în cauză numai cu privire la una dintre cele patru categorii de persoane nominalizate de Legea nr. 341/2004, deși toate categoriile de persoane au fost participante la aceeași revoluție, s-au supus aceluiași risc, în aceleași condiții și au contribuit în egală măsură la victoria Revoluției Române. Nu există un criteriu real de departajare sau o justificare rezonabilă și obiectivă pentru o asemenea diferență de tratament.

19. **Tribunalul Olt — Secția I civilă** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care reține că urgența adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012 a fost motivată în cuprinsul acesteia. Pe de altă parte, arată că acordarea indemnizațiilor prevăzute de Legea nr. 341/2004 ține de politica statului privind domeniul asigurărilor și protecției sociale, nu reprezintă un privilegiu și, ca atare, poate fi eliminată sau suspendată, atunci când bugetul de stat nu mai poate suporta plata unor astfel de drepturi din rațiuni de ordin economic și financiar. Dreptul la indemnizația specială nu este un drept constituțional, ci un drept financiar suplimentar acordat de stat, cu caracter reparatoriu și de recompensă.

20. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 nu a fost depusă spre aprobare la niciuna dintre Camerele Parlamentului, instanța judecătorească apreciază că această împrejurare, dacă ar fi adevărată, ar atrage amânarea momentului intrării sale în vigoare, prin raportare la art. 115 alin. (5) din Constituție, iar nu neconstituționalitatea sa.

21. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 1.567 din 7 decembrie 2011 și nr. 193 din 22 aprilie 2013. Pe de altă parte, instanța judecătorească apreciază că rațiunile care au determinat

neacordarea în anul 2012 a indemnizațiilor prevăzute de art. 4 din Legea nr. 341/2004 se păstrează, în egală măsură, și pentru anul 2013, fiind menționate expres în preambulul ordonanței de urgență criticate.

22. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

23. **Avocatul Poporului** apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale, sens în care arată că la data adoptării ordonanței de urgență a existat, pe de-o parte, o situație extraordinară, iar, pe de altă parte, măsurile în cauză nu sufereau amânare, în lipsa unui alt instrument legislativ ce ar fi putut fi folosit în scopul evitării rapide a consecințelor negative menționate în preambulul actului normativ. Având în vedere jurisprudența Curții Constituționale cu privire la art. 115 alin. (4) din Constituție, precum și motivele invocate de Guvern, apreciază că există o stare de fapt obiectivă, cuantificabilă și independentă de voința Guvernului, care a stat la baza adoptării ordonanței de urgență criticate, îndeplinind astfel exigențele urgenței prevăzute în Constituție.

24. Legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile menite să asigure echilibrul financiar al statului și protejarea intereselor naționale în activitatea financiară, în acord cu prevederile art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție.

25. Referitor la susținerea potrivit căreia ordonanța de urgență amintită nu a fost depusă spre aprobarea niciunei Camere a Parlamentului, constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 a fost adoptată de Guvern în data de 12 decembrie 2012, înregistrată la Senat pentru dezbatere, ca prima Cameră, cu nr. Bp409 din data de 13 decembrie 2012 (Adresa nr. E 169/13.12.2012), și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012. Având în vedere că au fost îndeplinite condițiile privind intrarea în vigoare a ordonanțelor de urgență, critica de neconstituționalitate a dispozițiilor legale criticate, raportată la art. 115 alin. (5) din Constituție, nu poate fi reținută.

26. Cât privește critica potrivit căreia măsura de suspendare a indemnizației acordate revoluționarilor ar aduce atingere dreptului de proprietate al acestora, observă că, deși indemnizația solicitată reprezintă o valoare patrimonială, susceptibilă de protecția prevederilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, aceasta reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la indemnizațiile obținute până la intrarea în vigoare a actelor normative care au prevăzut suspendarea acestui drept.

27. Trimiterea pe care autorii excepției de neconstituționalitate o fac la cele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Stec și alții împotriva Regatului Unit* nu este de natură să schimbe cele reținute mai sus, întrucât Curtea nu a negat posibilitatea statului de a suspenda pe cale legală acordarea unor drepturi prevăzute prin lege.

28. Totodată, reține că persoanele vizate de normele de lege criticate se află într-o situație obiectiv diferită față de cea a celorlalte categorii de persoane beneficiare ale Legii nr. 341/2004, astfel că instituirea unui tratament juridic diferit nu poate primi semnificația încălcării principiului egalității în drepturi a cetățenilor. Cu atât mai mult, nu se poate reține existența unei discriminări între destinatarii Legii nr. 341/2004 și beneficiarii unor indemnizații în temeiul altor acte normative, criteriile de acordare a diferitor beneficii fiind evident diferite.

29. Cât privește critica de neconstituționalitate a prevederilor de lege criticate, față de art. 53 din Constituție, menționează că aceasta nu poate fi reținută, întrucât indemnizația de recunoștință nu reprezintă un drept consacrat de Legea fundamentală, astfel că restrângerile aduse exercitiului acestui drept nu se subsumează condițiilor art. 53 din Constituție.

30. Consideră că prevederile art. 139 alin. (1) și art. 153 din Constituție nu au incidență în cauza de față.

31. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 554 din 17 decembrie 2013 și Decizia nr. 42 din 22 ianuarie 2014.

32. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

33. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

34. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012, aprobată prin Legea nr. 36 din 7 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 8 aprilie 2014.

35. Prevederile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 au următorul cuprins: „Prevederile art. 15, 18, 19 și 20 ale art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2013.”

36. Curtea observă că prevederile de lege criticate au avut o aplicabilitate temporară în cursul anului 2013 și continuă să se aplice în anul 2014, potrivit art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 30 august 2013. De asemenea, prevederile de lege criticate continuă să își producă efectele juridice în prezentele cauze, astfel încât, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale (a se vedea Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011), Curtea urmează a analiza constituționalitatea acestora.

37. Dispozițiile legale la care fac trimitere prevederile de lege criticate, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011, prevăd că:

„Art. 11: [...]”

— Art. 15: (1) *În anul 2012, instituțiile și autoritățile publice centrale și locale, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și prin Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, cu excepția instituțiilor finanțate integral din*

venituri proprii, nu acordă tichete de masă personalului din cadrul acestora.

(2) *În bugetele pe anul 2012 ale instituțiilor publice centrale și locale, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare, și prin Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, nu se prevăd sume pentru acordarea de tichete-cadou și tichete de vacanță personalului din cadrul acestora.”;*

— Art. 18: „În anul 2012, indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu se acordă.”;

— Art. 19: „În anul 2012 se acordă reduceri de tarife sau, după caz, gratuități, numai în limita a 3 călătorii dus-întors sau 6 călătorii simple, la facilitățile de transport prevăzute de următoarele acte normative:

a) art. 1, art. 2 alin. (1), (2) și (4), art. 3 alin. (1) și (2), art. 4 alin. (1), (2) și (3), art. 5, art. 8 alin. (1), (2) și (3), art. 9 alin. (1), art. 11 alin. (1) și art. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 112/1999 privind călătoriile gratuite în interes de serviciu și în interes personal pe căile ferate române, republicată, cu modificările ulterioare;

b) art. 5 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare;

c) art. 80 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor; republicată, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 20: „(1) Prevederile art. 21, 22 și 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, aprobată prin Legea nr. 227/2009, cu modificările și completările ulterioare, se aplică până la data de 31 decembrie 2012.

(2) *În anul 2012, Guvernul poate aproba prin hotărâre ocuparea posturilor vacante din anumite domenii de activitate sau pentru anumite categorii de personal, prin excepție de la prevederile art. 22 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009, aprobată prin Legea nr. 227/2009, cu modificările și completările ulterioare, cu condiția încadrării în cheltuielile de personal aprobate.”*

38. Din examinarea considerentelor încheierilor de sesizare și a notelor scrise se constată că autorii excepției de neconstituționalitate se referă în mod special la prevederile art. 18 al art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 referitoare la suspendarea acordării indemnizațiilor prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare.

39. Art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 are următoarea redactare: „De o indemnizație lunară reparatorie, calculată prin aplicarea coeficientului de 1,10 la salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat, aferent anului pentru care se face plata, beneficiază și persoanele care au obținut titlurile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3, numai dacă au un venit mai mic decât salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat. De aceleași

drepturi și în aceleași condiții beneficiază copiii eroilor-martiri, indiferent de vârstă, dacă nu sunt încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizează venituri din motive neimputabile lor.”

40. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3), (4) și (5) privind statul român, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 privind universalitatea, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 108 privind actele Guvernului, art. 115 alin. (4), (5) și (6) privind adoptarea, intrarea în vigoare și limitele ordonanțelor de urgență ale Guvernului, art. 137 privind sistemul financiar, art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană, art. 154 privind conflictul temporal de legi.

41. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 1 — *Obligația de a respecta drepturile omului*, art. 14 — *Interzicerea discriminării* și art. 18 — *Limitarea folosirilor restrângerilor drepturilor* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 privind dreptul la respectarea bunurilor din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 1 — *Interzicerea generală a discriminării* din Protocolul nr. 12 adițional la Convenție.

42. Totodată, sunt invocate dispozițiile art. 2 și art. 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană, art. 67 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și prevederile art. 1 privind demnitatea umană, art. 20 privind egalitatea în fața legii, art. 21 privind nediscriminarea, art. 25 privind drepturile persoanelor în vârstă, art. 47 privind dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, art. 52 privind întinderea și interpretarea drepturilor și principiilor, prevederi cuprinse în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

43. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile legale criticate au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate exercitat din perspectiva unor critici de neconstituționalitate asemănătoare (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 154 din 18 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 14 mai 2014, Decizia nr. 142 din 13 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 375 din 21 mai 2014, Decizia nr. 121 din 6 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 12 mai 2014, Decizia nr. 90 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 336 din 8 mai 2014, Decizia nr. 42 din 22 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 25 martie 2014, și Decizia nr. 554 din 17 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 7 februarie 2014).

44. Astfel, referitor la critica de neconstituționalitate extrinsecă, formulată în raport cu art. 115 alin. (4) din Constituție, Curtea, realizând o analiză a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012 prin prisma celor reținute în jurisprudența sa în materia adoptării ordonanțelor de urgență, a constatat că Guvernul invocă următoarele aspecte pentru a justifica existența unei situații extraordinare și a urgenței reglementării:

— riscul ca la data de 1 ianuarie 2013 să nu existe politici fiscale și bugetare asumate prin Programul de guvernare de către noul Guvern;

— faptul că la data de 31 decembrie 2012 își încetau aplicabilitatea măsurile privind salarizarea în anul 2012 a personalului bugetar, măsuri instituite prin Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de

urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, iar neadoptarea acestor măsuri și pentru anul 2013 ar fi generat un impact suplimentar asupra cheltuielilor bugetare și, respectiv, asupra deficitului bugetar de 6,8% din produsul intern brut, afectând în mod semnificativ sustenabilitatea finanțelor publice;

— prevederile Ordonanței Guvernului nr. 21/2012 pentru suspendarea aplicării dispozițiilor Legii nr. 148/2012 privind înregistrarea operațiunilor comerciale prin mijloace electronice;

— necesitatea compatibilizării dispozițiilor Legii nr. 148/2012 cu prevederile Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, în ceea ce privește facturarea și arhivarea electronică a facturilor.

45. Curtea a apreciat că aspectele invocate de Guvern în nota de fundamentare întrunesc condițiile existenței unei situații extraordinare și urgente care, în mod obiectiv, impun adoptarea unei ordonanțe de urgență.

46. Astfel, necesitatea stabilirii în timp util a unor direcții clare în ceea ce privește domeniul extrem de importante, așa cum este salarizarea personalului bugetar, domenii cu implicații financiare majore, și riscul ca aceste măsuri, ca de altfel întregul program de guvernare, să nu poată fi adoptate până la începutul anului 2013, din cauze obiective determinate de desfășurarea unor proceduri privind constituirea Parlamentului nou ales și a investirii noului Guvern, reprezintă motive ce justifică intervenția legislativă a Guvernului pentru evitarea unei grave atingeri aduse interesului public. Ca atare, Curtea nu a reținut încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție.

47. Referitor la critica de neconstituționalitate care vizează faptul că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 nu ar fi fost supusă spre dezbatere în procedură de urgență în Camera competentă să fie sesizată, Curtea, prin Decizia nr. 42 din 22 ianuarie 2014, a constatat ca fiind lipsită de temeii susținerea potrivit căreia actul normativ criticat ar fi fost emis cu încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (5) din Constituție.

48. Cât privește susținerea potrivit căreia Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 ar fi fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 3 februarie 2003, Curtea a reținut că, potrivit art. 6 alin. (9) din această lege, „*în cazul reglementării unei situații care, din cauza circumstanțelor sale excepționale, impune adoptarea de soluții imediate, în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public, proiectele de acte normative se supun adoptării în procedura de urgență prevăzută de reglementările în vigoare.*” Astfel, legiuitorul, ținând cont de realitatea existenței unor situații când necesitatea protejării interesului public general impune în mod obiectiv adoptarea unor măsuri urgente, a permis adoptarea unor acte normative fără îndeplinirea tuturor cerințelor privind asigurarea transparenței decizionale.

49. Prin urmare, Curtea a constatat că nici această critică de neconstituționalitate nu poate fi reținută.

50. Cu privire la critica de neconstituționalitate intrinsecă potrivit căreia prevederile de lege criticate aduc atingere art. 44 din Constituție și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea a constatat că această critică nu este întemeiată. Astfel, prin Decizia nr. 42 din 22 ianuarie 2014 Curtea a statuat că, „deși indemnizația solicitată reprezintă o valoare patrimonială, susceptibilă de protecția prevederilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la indemnizațiile obținute până la intrarea în vigoare a actelor normative care au prevăzut suspendarea acestui drept”. De asemenea, a arătat că

în Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko contra Ucrainei*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului nu a negat posibilitatea statului de a suspenda pe cale legală acordarea unor drepturi prevăzute prin lege. Astfel, referindu-se la anumite drepturi de natură bănească acordate angajaților, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că statul este cel care este în măsură să stabilească ce beneficii trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat. Statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de beneficii prin modificări legislative corespunzătoare. Totuși, atunci când o dispoziție legală este în vigoare și prevede plata anumitor beneficii, iar condițiile stipulate sunt respectate, autoritățile nu pot refuza în mod deliberat plata acestora atât timp cât dispozițiile legale rămân în vigoare (a se vedea Cauza *Kechko contra Ucrainei*, paragraful 23). Prin aceeași hotărâre, Curtea a considerat că refuzul autorităților de a acorda drepturile bănești pretinse ca urmare a intervenirii unei legi care suspenda aceste drepturi nu contravenea dispozițiilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

51. Având în vedere cele mai sus arătate, precum și cele statuate prin Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 16 ianuarie 2012, Curtea a reținut că indemnizația de recunoștință nu reprezintă un drept consacrat de Legea fundamentală, astfel că restrângerile aduse exercițiului acestui drept nu se subsumează condițiilor art. 53 din Constituție.

52. Distinct de cele enunțate mai sus, Curtea a precizat că revine legiuitorului rolul de a aprecia asupra acordării

indemnizațiilor în discuție, în funcție de posibilitățile financiare ale statului, astfel încât prelungirea succesivă a perioadelor în care aceste indemnizații nu se acordă să nu conducă la anihilarea, în sine, a dreptului recunoscut printr-o lege în vigoare (a se vedea Decizia nr. 203 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 414 din 4 iunie 2014).

53. De asemenea, Curtea nu a reținut nici critica privind contrarietatea cu dispozițiile fundamentale referitoare la interzicerea discriminării, deoarece textul de lege criticat se aplică în mod nediscriminatoriu tuturor beneficiarilor indemnizațiilor prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004, și anume persoanelor care dețin titlul prevăzut de art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3 de „*Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite*”, precum și copiilor eroilor-martiri, indiferent de vârstă, dacă nu sunt încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizează venituri din motive neimputabile lor. Aceste categorii de persoane se află într-o situație obiectiv diferită față de cea a celorlalte categorii de persoane beneficiare ale Legii nr. 341/2004, astfel că instituirea unui tratament juridic diferit nu poate primi semnificația încălcării principiului egalității în drepturi a cetățenilor.

54. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

55. În final, Curtea constată că celelalte dispoziții constituționale și din actele juridice internaționale invocate nu au relevanță pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

56. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ilie Bîscoveanu și Mihail Manolache în Dosarul nr. 4.209/104/2013 al Tribunalului Olt — Secția I civilă, de Marin-Dorin Petrache, Marcu-Liviu Căciulescu, Constantin Emil Găgeanu, Dumitru Iliescu, Marian Horjan, Vasile Popa, Adrian-Gheorghe Dragomir, Marin Vâlcu, Gheorghe Vlădescu, Radu-Viorel Babalac, Vasile Artimon, Alexandru Dan Bistrițeanu, Dinu Rădulescu, Gheorghe Brumă, Radu-Constantin Petrescu, Victoria Andrei, Mircea Băjenaru, Anton Chelu, Dănuț Pintilie, Marioara Măireanu, Mircea Andrei, Vergil Velican, Mihai Mârțu, Aurel Ene, Lucian Gavrilăscu, Dragomir Tone, Vasile Pandelea, Teofil-Octavian Cepraga, Marie-Luis Dumitru, Alexandru Ivan, Valentin Balmeș, Ioana Vlad, Constantin Dinu, Vasile Pavel, Georgeta Timariu, Constantin Pavelescu, Elisabeth Eisinger, Ioan-Cristian Mateiciuc, Claudea Băjenaru și Nicolae Buzoianu în Dosarul nr. 3.756/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, precum și de Paul-Bogdan Gorman, Cornelia Spineanu, Vasile Cornelia, Mircea Cupăr, Neculai Tampu, Marian Stoichiță, Nicolae Niculae, Eracle Nicolau, Gheorghe Dojan, Gheorghe Florea, Ion Simion, George Cinilov, Florian Bujor Dragoiu, Ion Dimulescu, Mircea Ioan Apostol, Vasile Hurjui, Ana Ciovarnache, Ilie Croitoru, Gheorghe Sarateanu, Alexandrina Burghelă, Niculae Rona, George Constantin, Ileana Cugler, Marin Nicolae, Mircea Balmus, Vasile Gabrian, Iorgu Marinescu, Constantin Heisu, Eugen Badescu, Eugen Rusu, Dumitru Enoiu, Anca Alice Rodica Iordănescu, Florica Rădulescu, Mihai Gheorghe Ratcu, Radita-Camelia Stancu, Traian Banu, Mircea Popescu, Mihail-Horia Badea, Ion Tarlea, Haralambie Miu, Cătălin-Alexandru Rauta și Gheorghe Cazan în Dosarul nr. 3.781/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Olt — Secția I civilă și Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 iunie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Gagu

ORDONAŢE ŞI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONAŢĂ****pentru modificarea unor termene prevăzute în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 8/2009
privind acordarea voucherelor de vacanţă**

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată, şi al art. 1 pct. X din Legea nr. 119/2014 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanţe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanţă.

Art. I. — Articolul 3¹ din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanţă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 24 februarie 2009, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 94/2014, se modifică şi va avea următorul cuprins:

„Art. 3¹. — Voucherele de vacanţă se emit numai în sistem on-line, începând cu data de 1 ianuarie 2015.”

Art. II. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 2 alin. (1) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanţă, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 94/2014, cu completările ulterioare, până la data de 31 decembrie 2014, voucherele de vacanţă

sunt emise de unităţile specializate autorizate de Ministerul Finanţelor Publice, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe.

(2) Voucherele de vacanţă emise în condiţiile alin. (1) au perioadă de valabilitate până la 31 decembrie 2014.

Art. III. — Voucherele de vacanţă emise înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 94/2014 pentru aprobarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea tichetelor de vacanţă pot fi utilizate în perioada de valabilitate înscrisă pe acestea, iar decontarea contravalorii acestora se face de către unităţile emitente, în conformitate cu prevederile legale în vigoare la data emiterii.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul economiei,

Constantin Niţă

Ministrul delegat pentru întreprinderi mici şi mijlocii,
mediul de afaceri şi turism,

Florin Nicolae Jianu

Ministrul finanţelor publice,

Ioana-Maria Petrescu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

Ministrul muncii, familiei, protecţiei sociale
şi persoanelor vârstnice,

Rovana Plumb

Bucureşti, 31 iulie 2014.

Nr. 8.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRĂRE****pentru modificarea şi completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.476/2009 privind stabilirea unor
măsurî pentru asigurarea aplicării Regulamentului (CE) nr. 1.371/2007 al Parlamentului European
şi al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind drepturile şi obligaţiile călătorilor
din transportul feroviar**

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 1.476/2009 privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea aplicării Regulamentului (CE) nr. 1.371/2007 al Parlamentului European şi al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind drepturile şi obligaţiile călătorilor

din transportul feroviar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 833 din 3 decembrie 2009, se modifică şi se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) În aplicarea art. 2 alin. (5), tezele a doua și a treia din Regulament, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *serviciile urbane și suburbane de transport feroviar de călători* reprezintă serviciile de transport feroviar de călători, care funcționează pentru a satisface necesitățile de transport ale unui centru urban sau ale unei conurbații și ale zonelor de proximitate/limitrofe, asigurate prin intermediul trenurilor de transport de călători de rang «tren regio»;

b) *serviciile regionale de transport feroviar de călători* reprezintă serviciile de transport feroviar de călători asigurate cu trenuri de transport de călători de rang «tren regio», «tren interregio», care circulă pe raza unei regionale de cale ferată și sunt destinate să răspundă nevoilor de transport feroviar de călători în regiunea ce corespunde respectivei regionale de cale ferată.”

2. La articolul 3, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prin *servicii naționale de transport feroviar de călători* se înțelege serviciile de transport feroviar de călători pe distanțe lungi, reprezentând serviciile de transport feroviar de călători asigurate cu trenuri de transport de călători de rang «tren regio», «tren interregio» sau «tren interciti», care circulă pe raza a două sau mai multor regionale de cale ferată.”

3. La articolul 9, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea dispozițiilor art. 5 «Biciclete» din Regulament, cu amendă de la 1.000 la 3.000 lei;

b) nerespectarea dispozițiilor art. 6 alin. (1) «Inadmisibilitatea renunțării și stipularea limitelor» din Regulament, cu amendă de la 1.000 lei la 3.000 lei;

c) nerespectarea dispozițiilor art. 7 «Obligația de a furniza informații privind întreruperea serviciilor feroviare» din Regulament, cu amendă de la 1.000 la 5.000 lei;

d) nerespectarea dispozițiilor art. 8 «Informații de călătorie» din Regulament, cu amendă de la 1.000 la 3.000 lei;

e) nerespectarea dispozițiilor art. 9 «Disponibilitatea legitimațiilor de transport, a biletelor directe și a rezervărilor» din Regulament, cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei;

f) nerespectarea dispozițiilor art. 10 alin. (1), (2), (4) și (5) «Sisteme de informare a călătorilor și de rezervare» din Regulament, cu amendă de la 1.000 la 5.000 lei;

g) nerespectarea dispozițiilor art. 11 «Răspunderea față de călători și de bagajele lor» din Regulament, cu amendă de la 10.000 la 20.000 lei;

h) nerespectarea dispozițiilor art. 12 «Asigurarea» din Regulament, cu amendă de la 10.000 la 20.000 lei;

i) nerespectarea dispozițiilor art. 13 «Plățile în avans» din Regulament, cu amendă de la 5.000 la 10.000 lei;

j) nerespectarea dispozițiilor art. 14 «Declinarea răspunderii» din Regulament, cu amendă de la 1.000 la 3.000 lei;

k) nerespectarea dispozițiilor art. 15 «Răspunderea pentru întârzieri, pierderea legăturii și anulările» din Regulament, cu amendă de la 1.000 la 3.000 lei;

l) nerespectarea dispozițiilor art. 16 «Rambursarea și redirectionarea» din Regulament, cu amendă de la 1.000 la 3.000 lei;

m) nerespectarea dispozițiilor art. 17 «Despăgubirea pentru prețul legitimației de transport» din Regulament, cu amendă de la 1.000 la 3.000 lei;

n) nerespectarea dispozițiilor art. 18 «Asistența» din Regulament, cu amendă de la 1.000 la 3.000 lei;

o) nerespectarea dispozițiilor art. 19 «Dreptul la transport» din Regulament, cu amendă de la 5.000 la 10.000 lei;

p) nerespectarea dispozițiilor art. 20 «Informarea persoanelor cu handicap și a persoanelor cu mobilitate redusă» din Regulament, cu amendă de la 5.000 la 10.000 lei;

q) nerespectarea dispozițiilor art. 21 «Accesibilitate» din Regulament, cu amendă de la 1.000 la 5.000 lei;

r) nerespectarea dispozițiilor art. 22 alin. (1) și (3) «Asistența în gări» din Regulament, cu amendă de la 1.000 la 5.000 lei;

s) nerespectarea dispozițiilor art. 23 «Asistența la bord» din Regulament, cu amendă de la 1.000 la 5.000 lei;

t) nerespectarea dispozițiilor art. 24 lit. a), b), c) și d) «Condițiile în care se asigură asistența» din Regulament, cu amendă de la 1.000 la 5.000 lei;

u) nerespectarea dispozițiilor art. 25 «Despăgubirea pentru echipamentul de mobilitate sau alte echipamente specifice» din Regulament, cu amendă de la 1.000 la 5.000 lei;

v) nerespectarea dispozițiilor art. 26 «Siguranța personală a călătorilor» din Regulament, cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei;

w) nerespectarea dispozițiilor art. 27 «Plăngerile» din Regulament, cu amendă de la 1.000 la 3.000 lei;

x) nerespectarea dispozițiilor art. 28 «Standardele de calitate a serviciilor» din Regulament, cu amendă de la 1.000 la 5.000 lei;

y) nerespectarea dispozițiilor art. 29 «Informarea pasagerilor cu privire la drepturile lor» din Regulament, cu amendă de la 1.000 la 3.000 lei.”

4. La articolul 9, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În cazul în care întreprinderea feroviară este răspunzătoare pentru pierderea sau avarierea totală ori parțială a echipamentului de mobilitate sau a celorlalte echipamente specifice folosite de persoanele cu handicap ori persoanele cu mobilitate redusă, întreprinderea feroviară va achita integral contravaloarea acestuia sau repararea lui, după caz, potrivit reglementărilor în vigoare.”

Art. II. — Prezenta hotărâre intră în vigoare în termen de 30 zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor,

Ioan Rus

p. Ministrul finanțelor publice,

Dan Manolescu,

secretar de stat

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

p. Ministrul afacerilor externe,

Radu Podgorean,

secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind modificarea Normelor metodologice pentru punerea în aplicare
a prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe,
aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 962/2001**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. II din Ordonanța Guvernului nr. 6/2014 pentru modificarea și completarea art. 10 din Legea nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Normele metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 962/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 626 din 4 octombrie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 192 va avea următorul cuprins:

„Art. 192. — (1) Locuințele pentru tineri, destinate închirierii, precum și locuințele destinate închirierii în mod exclusiv unor tineri specialiști din învățământ și din sănătate, cu excepția celor prevăzute la art. 151, se pot vinde titularilor contractelor de închiriere, numai la solicitarea acestora, în condițiile prevăzute la art. 10 din Legea nr. 152/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Vânzarea locuințelor prevăzute la alin. (1) se poate face:

a) cu achitarea integrală a prețului final, la data încheierii contractului de vânzare, din surse proprii ale beneficiarului;

b) cu achitarea integrală a prețului final din surse proprii ale beneficiarului și/sau din credite contractate de beneficiar de la instituții financiare autorizate, inclusiv cu garanția statului, cu plata în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data înscrierii dreptului de proprietate în cartea funciară;

c) în rate lunare, cu un avans de minimum 15% din valoarea de vânzare.

(3) În sensul prezentelor norme metodologice, valoarea de înlocuire este valoarea medie ponderată pe metru pătrat, calculată pe baza valorii contractelor de antrepriză încheiate, în condițiile legii, în cursul anului anterior de către Agenția Națională pentru Locuințe cu antreprenorii, care se majorează cu un coeficient rezultat din raportul dintre valoarea medie ponderată pe metru pătrat a locuințelor puse în funcțiune în anul anterior și valoarea medie ponderată pe metru pătrat contractată la momentul începerii lucrărilor de construire a acestor locuințe. În cazul în care, în cursul anului anterior, Agenția Națională pentru Locuințe nu a încheiat cel puțin două contracte de antrepriză cu antreprenorii, pentru stabilirea valorii de înlocuire se utilizează ca an de calcul ultimul an în care s-au încheiat cel puțin două contracte de antrepriză.

(4) Valoarea de vânzare a locuinței se stabilește potrivit prevederilor art. 10 alin. (2) lit. d) și e) din Legea nr. 152/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data vânzării acesteia. Valoarea de vânzare a locuințelor reprezintă valoarea de înlocuire pe metru pătrat multiplicată cu suprafața construită efectivă a fiecărei locuințe, inclusiv cotele indivize aferente fiecărei locuințe, diminuată cu amortizarea calculată în conformitate cu prevederile art. 14 din Normele metodologice privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe corporale aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 3.471/2008, de la data punerii în funcțiune a locuinței până la data vânzării acesteia.

(5) Valoarea de înlocuire pe metru pătrat calculată în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 152/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și cu cele ale alin. (3) se stabilește anual, cel târziu până la data de 31 iulie a anului următor, prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, care urmează a fi publicat în Monitorul

Oficial al României, Partea I, și este valabilă până la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a următorului ordin.

(6) Odată cu stabilirea valorii de înlocuire a locuințelor se calculează, acolo unde este cazul, cota procentuală din această valoare care revine construcțiilor aflate în diverse stadii de execuție sau de finalizare și care au fost utilizate pentru construirea locuințelor respective, potrivit prevederilor art. 2 alin. (7) din Legea nr. 152/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Pentru stabilirea cotei-părți din valoarea de vânzare care revine construcțiilor aflate în diverse stadii de execuție sau de finalizare și care au fost utilizate pentru construirea locuințelor respective, potrivit prevederilor art. 2 alin. (7) din Legea nr. 152/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, acolo unde este cazul, la suma constituită din valoarea de vânzare calculată potrivit alin. (4) se aplică procentul stabilit potrivit prevederilor alin. (6).

(8) Pentru stabilirea prețului final de vânzare a locuinței, la valoarea de vânzare calculată conform prevederilor alin. (4) se adaugă comisionul de până la 1% al unității prin care se efectuează vânzarea, pentru acoperirea cheltuielilor de evidență și vânzare.

(9) Vânzarea locuințelor prevăzute la alin. (1) se realizează de către autoritățile administrației publice locale sau de către operatorii economici în a căror administrare se află imobilele respective, precum și de către autoritățile administrației publice centrale din domeniul învățământului, respectiv din domeniul sănătății, sau de către unele unități aflate în subordinea ori sub coordonarea acestor autorități, potrivit legii.

(10) Îndeplinirea condiției referitoare la venitul mediu pe membru de familie, prevăzută la art. 10 alin. (2) lit. g) din Legea nr. 152/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește raportat la câștigul salarial mediu brut pe economie, comunicat în ultimul buletin statistic lunar al Institutului Național de Statistică, înainte de data încheierii contractului de vânzare-cumpărare.

(11) În cazul achiziționării locuinței cu plata în rate lunare, prevăzută la alin. (2) lit. c), plata avansului de minimum 15%, precum și a comisionului de 1% prevăzut la alin. (8) se face la data încheierii contractului de vânzare în formă autenticată, iar ratele lunare se pot achita astfel:

a) în maximum 15 ani pentru cazul în care, la data vânzării, venitul mediu pe membru de familie al titularului contractului de închiriere a locuinței depășește salariul mediu brut pe economie cu cel puțin 80%, dar nu mai mult de 100%;

b) în maximum 20 de ani pentru cazul în care, la data vânzării, venitul mediu pe membru de familie al titularului contractului de închiriere a locuinței depășește salariul mediu brut pe economie cu cel puțin 50%, dar nu mai mult de 80%;

c) în maximum 25 de ani pentru cazul în care, la data vânzării, venitul mediu pe membru de familie al titularului contractului de închiriere a locuinței nu depășește cu 50% salariul mediu brut pe economie.

(12) În cazul vânzării locuințelor cu plata în rate, după stabilirea prețului final conform alin. (8), se adaugă cuantumul integral al dobânzii, stabilită conform art. 10 alin. (21) din Legea nr. 152/1998, republicată, cu modificările și completările

ulterioare, valoarea finală fiind eşalonată în rate lunare pentru întreaga perioadă a contractului.

(13) În aplicarea prevederilor art. 10 alin. (2¹) din Legea nr. 152/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, rata dobânzii de referință a Băncii Naționale a României este rata dobânzii de politică monetară stabilită de BNR. Rata dobânzii de referință este cea valabilă la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare și rămâne neschimbată pe întreaga durată a contractului.

(14) În aplicarea tezei a doua a prevederilor art. 10 alin. (2²) lit. c) din Legea nr. 152/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nivelul majorării de întârziere este de 2% din cuantumul obligațiilor neachitate în termen, calculată pentru fiecare lună sau fracțiune de lună, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(15) În contractul de vânzare a locuințelor cu plata în rate lunare, prevăzut la alin. (2) lit. c), se înscriu clauzele prevăzute la art. 10 alin. (2²) din Legea nr. 152/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(16) În aplicarea prevederilor art. 10 alin. (2⁴) și (2⁵) din Legea nr. 152/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, contractele de vânzare a locuințelor prevăzute la alin. (1) cuprind dispoziții privind dreptul de proprietate asupra cotelor-părți de construcții și instalații, asupra dotărilor care, prin natura lor, nu se pot folosi decât în comun, precum și dispoziții privind dreptul de folosință asupra cotei-părți de teren aferente acesteia, pe durata existenței clădirii, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(17) În contractele de vânzare a locuințelor prevăzute la alin. (1) se înscriu interdicția de înstrăinare a locuinței prin acte între vii pe o perioadă de 5 ani de la data dobândirii acesteia, precum și excepția de aplicare a acesteia, prevăzute la art. 10 alin. (2) lit. f) teza finală din Legea nr. 152/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(18) Actele juridice de înstrăinare încheiate cu încălcarea prevederilor art. 10 din Legea nr. 152/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sunt lovite de nulitate absolută, în condițiile art. 11 din aceeași lege.

(19) Dreptul de proprietate dobândit în baza contractelor de vânzare încheiate de beneficiar în condițiile legii și în conformitate cu prevederile alin. (17) se înscrie în cartea funciară potrivit dispozițiilor Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și ale Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Interdicția de înstrăinare prevăzută la art. 10 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 152/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se radiază la cererea persoanelor interesate, după împlinirea termenului de 5 ani de la data dobândirii locuinței prin contractul de vânzare-cumpărare, în condițiile legii. Radierea dreptului de ipotecă constituit în aplicarea dispozițiilor art. 10 alin. (2) lit. f) teza a treia

din Legea nr. 152/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu atrage radierea interdicției de înstrăinare anterior împlinirii termenului de 5 ani.

(20) Autoritățile administrației publice centrale din domeniul învățământului, respectiv din domeniul sănătății sau unitățile aflate în subordinea ori sub coordonarea acestora, după reținerea comisionului prevăzut la alin. (8), virează la bugetul local al autorităților publice locale de la care au preluat în administrare locuințele realizate pe construcțiile prevăzute la art. 2 alin. (7) din Legea nr. 152/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sumele prevăzute la alin. (7), care se constituie ca venituri destinate construcției de locuințe, potrivit legii."

2. La articolul 19³, alineatele (3) și (6) vor avea următorul cuprins:

„(3) Pentru luarea în evidență a valorii de inventar a locuințelor, prevăzută la alin. (2), Agenția Națională pentru Locuințe solicită date și informații de la autoritățile administrației publice locale și, respectiv, de la operatorii economici în a căror administrare se află imobilele, precum și de la autoritățile administrației publice centrale din domeniul învățământului, respectiv din domeniul sănătății sau de la autoritățile unor unități aflate în subordinea ori sub coordonarea acestora, pe care îi consiliază și îi sprijină în stabilirea valorii de investiție, respectiv a valorii de inventar, potrivit prevederilor art. 19² alin. (3).

.....
 (6) Sumele obținute din vânzarea locuințelor, inclusiv ratele lunare, prevăzute la alin. (5), după reținerea sumelor reprezentând comisionul prevăzut la art. 19² alin. (8) și a sumelor prevăzute la art. 19² alin. (7), după caz, se virează lunar, de către autoritățile administrației publice locale sau, după caz, de către autoritățile administrației publice centrale din domeniul învățământului, respectiv din domeniul sănătății sau de la unitățile aflate în subordinea ori sub coordonarea acestora, în contul Agenției Naționale pentru Locuințe deschis la Trezoreria Statului. Operațiunea se efectuează prin ordin de plată pentru Trezoreria Statului. Sumele prevăzute la art. 19² alin. (7) se virează la bugetul local, unde se constituie ca venituri destinate construcției de locuințe. Sumele prevăzute la art. 19² alin. (8) se încasează și se constituie venituri ale bugetului local sau, după caz, la bugetul propriu al instituțiilor publice centrale din domeniul învățământului, respectiv din domeniul sănătății sau al unităților aflate în subordinea ori sub coordonarea acestora, în cazul în care administrarea și vânzarea locuințelor se fac de către autoritățile administrației publice locale, respectiv de către autoritățile administrației publice centrale din domeniul învățământului, respectiv din domeniul sănătății sau de către autoritățile unor unități aflate în subordinea ori sub coordonarea acestora prin gestiune directă, sau ca venituri ale operatorilor economici prin care se realizează vânzarea locuințelor, în cazul în care administrarea și vânzarea locuințelor se fac de către autoritățile administrației publice locale prin gestiune delegată, în condițiile legii.”

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
 Viceprim-ministru,
 ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea
 Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu
 Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea
 Ministrul sănătății,
Nicolae Băncicioiu
 Ministrul educației naționale,
Remus Pricopie
 Ministrul delegat pentru învățământ superior,
 cercetare științifică și dezvoltare tehnologică,
Mihnea Cosmin Costoiu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind numirea unui consul general

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Marian Sârbu se numește consul general, șef al Consulatului General al României la Dubai, Emiratele Arabe Unite.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor externe,
Titus Corlățean

București, 31 iulie 2014.
Nr. 660.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FONDURILOR EUROPENE

ORDIN**pentru aprobarea Documentului-cadru de implementare a Programului operațional sectorial**
„Dezvoltarea resurselor umane” 2007—2013

În baza Hotărârii Guvernului nr. 457/2008 privind cadrul instituțional de coordonare și de gestionare a instrumentelor structurale, cu modificările și completările ulterioare, și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 218/2012 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordinului ministrului fondurilor europene, al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice, al ministrului sănătății și al ministrului delegat pentru întreprinderi mici și mijlocii, mediul de afaceri și turism nr. 787/1.551/878/748/2014 privind implementarea unor intervenții targetate prin proiecte sistemice/naționale în cadrul POS DRU 2007—2013 și ale Programului Operațional Sectorial „Dezvoltarea Resurselor Umane”, aprobat prin Decizia Comisiei nr. 5.811 din 22 noiembrie 2007*),

în temeiul art. 8 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Fondurilor Europene, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul fondurilor europene emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Documentul-cadru de implementare a Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane” 2007—2013, prevăzut în anexa**) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului fondurilor europene nr. 545/2014 pentru aprobarea Documentului-cadru de implementare a Programului

operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane” 2007—2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 383 și 383 bis din 23 mai 2014, se abrogă.

Art. 3. — Ministerul Fondurilor Europene va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul fondurilor europene,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 1 august 2014.
Nr. 835.

*) Ordinul ministrului fondurilor europene, al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice, al ministrului sănătății și al ministrului delegat pentru întreprinderi mici și mijlocii, mediul de afaceri și turism nr. 787/1.551/878/748/2014 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 585 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL FONDURILOR EUROPENE

ORDIN**pentru aprobarea Ghidului Solicitantului Condiții Generale aferent cererilor de propuneri de proiecte lansate în cadrul Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane” 2007—2013 în anul 2014, Ghidului Solicitantului Condiții Specifice pentru cererile de propuneri de proiecte nr. 169 „Formare profesională pentru îmbunătățirea participării grupurilor vulnerabile pe piața muncii”, nr. 170 „Șanse egale și respect”, nr. 171 „Inițiative transnaționale pentru o piață inclusivă a muncii”, finanțate prin Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane” 2007—2013**

În baza Hotărârii Guvernului nr. 457/2008 privind cadrul instituțional de coordonare și de gestionare a instrumentelor structurale, cu modificările și completările ulterioare, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 218/2012 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.792/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata cheltuielilor instituțiilor publice, precum și organizarea, evidența și raportarea angajamentelor bugetare și legale, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordinului ministrului fondurilor europene, al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice, al ministrului sănătății și al ministrului delegat pentru întreprinderi mici și mijlocii, mediul de afaceri și turism nr. 787/1.551/878/748/2014 privind implementarea unor intervenții targetate prin proiecte sistemice/naționale în cadrul POS DRU 2007—2013 și ale Programului Operațional Sectorial „Dezvoltarea Resurselor Umane”, aprobat prin Decizia Comisiei nr. 5.811 din 22 noiembrie 2007*),

în temeiul art. 8 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Fondurilor Europene, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul fondurilor europene emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Ghidul Solicitantului Condiții Generale aferent cererilor de propuneri de proiecte lansate în cadrul Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane” 2007—2013 în anul 2014, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Ghidul Solicitantului Condiții Specifice pentru cererea de propuneri de proiecte nr. 169 „Formare profesională pentru îmbunătățirea participării grupurilor vulnerabile pe piața muncii”, finanțată prin Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane” 2007—2013, domeniul major de intervenție 6.2 „Îmbunătățirea accesului și a participării grupurilor vulnerabile pe piața muncii”, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se aprobă Ghidul Solicitantului Condiții Specifice pentru cererea de propuneri de proiecte nr. 170 „Șanse egale și respect”, finanțată prin Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane” 2007—2013, domeniul major de intervenție 6.3 „Promovarea egalității de șanse pe piața muncii”, prevăzut în anexa nr. 3.

Art. 4. — Se aprobă Ghidul Solicitantului Condiții Specifice pentru cererea de propuneri de proiecte nr. 171 „Inițiative transnaționale pentru o piață inclusivă a muncii”, finanțată prin Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane” 2007—2013, domeniul major de intervenție 6.4 „Inițiative

transnaționale pentru o piață inclusivă a muncii”, prevăzut în anexa nr. 4.

Art. 5. — Anexele nr. 1—4**) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, art. 1 din Ordinul ministrului fondurilor europene nr. 746/2014 pentru aprobarea Ghidului Solicitantului Condiții Generale aferent cererilor de propuneri de proiecte lansate în cadrul Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane” 2007—2013 în anul 2014, Ghidului Solicitantului Condiții Specifice pentru Cererea de propuneri de proiecte nr. 168 „Dezvoltarea economiei sociale”, finanțată prin Programul operațional sectorial „Dezvoltare resurselor umane” 2007—2013, domeniul major de intervenție 6.1 „Dezvoltarea economiei sociale” și a schemei de ajutor *de minimis* „Dezvoltarea economiei sociale”, finanțată prin Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane” 2007—2013, domeniul major de intervenție 6.1 „Dezvoltarea economiei sociale”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 516 și 516 bis din 10 iulie 2014, se abrogă.

Art. 7. — Ministerul Fondurilor Europene va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul fondurilor europene,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 1 august 2014.
Nr. 836.

*) Ordinul ministrului fondurilor europene, al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice, al ministrului sănătății și al ministrului delegat pentru întreprinderi mici și mijlocii, mediul de afaceri și turism nr. 787/1.551/878/748/2014 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**) Anexele nr. 1—4 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 585 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă**privind nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale
a României**

Având în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, aprobată prin Legea nr. 43/2012, cu completările ulterioare, ale Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și hotărârea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României din data de 4 august 2014,

Banca Națională a României h o t ă r ă ș t e:

Începând cu data de 5 august 2014, nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României este de 3,25% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 4 august 2014.
Nr. 25.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

